BESLUT MEDDELAT AV ORDFÖRANDEN PÅ FÖRSTAINSTANSRÄTTENS FÖRSTA AVDELNING
den 3 juni 1999 *

I mål T-138/98,

Armement coopératif artisanal vendéen (ACAV), ekonomisk förening bildad enligt fransk rätt, Sables d'Olonne (Frankrike),

Alain André, redare, Ile d'Yeu (Frankrike),

Thierry Arnaud, redare, Ile d'Yeu,

Alain Augereau, redare, Ile d'Yeu,

Jean-Luc Bernard och Angélique Bernard, redare, Ile d'Yeu,

Pascal Burgaud, redare, Ile d'Yeu,

José Burgaud, redare, Ile d'Yeu,

Bruno Chiron och Jean Noury, redare, Ile d'Yeu,

Fabien Gaillard, redare, Ile d'Yeu,

Bruno Girard, redare, Ile d'Yeu,

Denis Groisard, redare, Ile d'Yeu,

Fabrice Groisard, redare, Ile d'Yeu,

Armement Islais SARL, bolag bildat enligt fransk rätt, Ile d'Yeu,

Marc Jolivet, redare, Ile d'Yeu,

Yannick Orsonneau, redare, Ile d'Yeu,

Christian Rafin, redare, Ile d'Yeu,

Éric Rivalin, redare, Ile d'Yeu,

Éric Taraud, redare, Ile d'Yeu,

Fernand Voisin och Alain Voisin, redare, Ile d'Yeu,

Patrick Voisin, redare, Ile d'Yeu,

Yeu Pêcheries SA, bolag bildat enligt fransk rätt, Ile d'Yeu,

Bernard Zereg, redare, Ile d'Yeu,

* Rättegångsspråk: franska.

företrädda av advokaterna Lise Funck-Brentano och Stéphanie Ponsot, Paris, delgivningsadress: Jaques Neuen, 1, place du Théâtre, Luxemburg,

sökande,

med stöd av

Republiken Frankrike, företrädd av biträdande direktören Jean-François Dobelle, utrikesministeriets rättsavdelning, Christina Vasak, secrétaire adjoint des affaires étrangères, samma avdelning, Kareen Rispal-Bellanger, sous-directeur, samma avdelning och Claude Chavance, secrétaire des affaires étrangères, samtliga i egenskap av ombud, delgivningsadress: Frankrikes ambassad, 8 B, boulevard Joseph II, Luxemburg,

intervenient,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av John Carbery och Lauri Railas, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Europeiska investeringsbanken, direktoratet för rättsfrågor, generaldirektören Alessandro Morbilli, 100, boulevard Konrad Adenauer, Luxemburg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 1239/98 av den 8 juni 1998 om ändring av förordning (EG) nr 894/97 om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna (EGT L 171, s. 1),

meddelar

ORDFÖRANDEN PÅ FÖRSTAINSTANSRÄTTENS FÖRSTA AVDELNING

följande

Beslut

Förfarandet och parternas argument

1 Den ekonomiska föreningen Armement coopératif artisanal vendéen och 22 andra franska redare av tonfiskefartyg på ön Yeu (nedan kallade sökandena) har väckt talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 1239/98 av den 8 juni 1998 om ändring av förordning (EG) nr 894/97 om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna (EGT L 171, s. 1, nedan kallad den ifrågasatta förordningen), till den del förordningen innebär att användning av drivgarn av fartyg som för en medlemsstats flagg, för fiske av vissa fiskarter, däribland långfenad tonfisk, förbjuds från och med den 1 januari 2002.

2 Rådet har genom särskild handling, som inkom till förstainstansrättens kansli den 29 oktober 1998, framställt en invändning om rättegångshinder i enlighet med artikel 114 i rättegångsreglerna. Sökandena inkom med skriftligt yttrande över denna invändning den 11 januari 1999.

3 Republiken Frankrike ansökte, genom handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 11 november 1998, om att få intervenera till stöd för sökandenas yrkanden.

4 Republiken Frankrike tilläts att intervenera till stöd för sökandenas yrkanden genom beslut av ordföranden på förstainstansrättens första avdelning den 30 november 1998.

5 Konungariket Spanien har genom handling, som inkom till förstainstansrättens kansli den 24 december 1998, ansökt om att få intervenera till stöd för rådets yrkanden. Konungariket Spanien företräds av Silva de Lapuerta, abogado del Estado, avdelningen för gemenskapsrättsliga tvister, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Spaniens ambassad, 4—6, boulevard Emmanuel Servais, Luxemburg.

6 Departementet Vendée (Frankrike), som företräds av advokaten Béatrice Ghelber, Paris, har genom handling, som inkom till förstainstansrättens kansli den 21 januari 1999, ansökt om att få intervenera till stöd för sökandenas yrkanden. Departementet Vendée har till stöd för sin interventionsansökan för det första gjort gällande att fiskarna på ön Yeu, som utgör 17 procent av de aktiva sjömännen i Vendée, svarar för en stor del av fisket i departementet. Ön Yeus ekonomi är emellertid beroende av tonfisket. Förbud mot att använda drivgarn kan således leda till att många arbeten för fiskare försvinner. Departementet Vendée har för det andra anfört att det har lämnat ett betydande finansiellt stöd till den maritima näringen för ön Yeu, genom att bidra till dels modernisering av fiskefartygen, varav vissa använder drivgarn, dels införande av europeiska hygiennormer för näringens auktionsmarknad, vars ekonomiska balans skulle äventyras om det landades mindre tonfisk.

7 Kommunen Ile d'Yeu (nedan kallad kommunen) har genom handling, som inkom till förstainstansrättens kansli den 25 januari 1999, ansökt om att få intervenera till stöd för sökandenas yrkanden. Kommunen företräds av advokaten René Houssin, Nantes, delgivningsadress: advokatbyrån Jacques Neuen, 1, Place du Théâtre, Luxemburg. Den har gjort gällande att dess ekonomiska och sociala struktur huvudsakligen är beroende av fiskerisektorn, särskilt tonfisket. Således är mer än hälften av de 45 rederier som har tillstånd att använda drivgarn i Frankrike etablerade på ön Yeu. Det särskilda berättigade intresse som kommunen har av utgången av tvisten har för övrigt bekräftats i kommissionens meddelande av den 8 april 1994 om användning av stora drivgarn inom ramen för GFP (KOM (94) 50 slutlig), i vilket det anges följande: "Beträffande ön Yeu uppkommer ett särskilt problem. År 1993 har tonfiske med drivgarn bedrivits av 21 fartyg, varav 15 med dispens. Denna sysselsättning är en viktig del av fiskerinäringen, som i sig utgör grunden för öns ekonomiska liv. Om det där bedrivna tonfisket skall upphöra, måste man — utöver de tillfälliga åtgärder som gör det möjligt att undvika en omedelbar kris — upprätta en översiktsplan för att kartlägga alla alternativa näringar, och välja de lösningar som ger de finansiella medel som krävs."

8 Europeiska gemenskapernas kommission har genom handling, som inkom till förstainstansrättens kansli den 3 februari 1999, ansökt om att få intervenera till stöd för rådets yrkanden. Kommissionen företräds av Gérard Berscheid, rättstjänsten, och juridiske rådgivaren Thomas van Rijn, båda i egenskap av ombud; delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

9 Irland har genom handling, som inkom till förstainstansrättens kansli den 4 februari 1999, ansökt om att få intervenera till stöd för sökandenas yrkanden. Irland företräds av Michael A. Buckley, Chief State Solicitor, i egenskap av ombud; delgivningsadress: Irlands ambassad, 28, route d'Arlon, Luxemburg.

10 Thomas Kennedy och de 13 övriga fiskare vars namn har bifogats, har genom handling, som inkom till förstainstansrättens kansli den 16 februari 1999, ansökt om att få intervenera till stöd för sökandenas yrkanden. Alla dessa interventionssökande, som är etablerade i Irland och anslutna till Irish Tuna Association

(nedan kallade ITA-medlemmarna), företräds av Donal O'Donnell, SC, John Devlin, barrister, och Gregory Casey, solicitor, North Main Street, Bandon (Irland). ITA-medlemmarna har anfört att tonfisket motsvarar 50—70 procent av deras omsättning och att det framför allt bedrivs med hjälp av drivgarn, så att det förbud som har meddelats mot dem kommer att medföra att de drabbas av en nedgång i verksamheten och att arbetsplatser går förlorade.

11 Dessa interventionsansökningar har delgetts sökandena och svaranden samt intervenienten Republiken Frankrike, i enlighet med artikel 116 i rättegångsreglerna. Ingen av dem har framställt invändning om att det föreligger hinder mot att ta upp ansökningarna till sakprövning. Rådet har emellertid gjort gällande att det yrkande som ITA-medlemmarna har framställt i sin interventionsansökan och som avser att det skall prövas huruvida den ifrågasatta förordningen är lagenlig, i enlighet med artikel 184 i EG-fördraget (nu artikel 241 EG), skall avvisas.

Förstainstansrättens bedömning

12 Enligt artikel 37 första stycket i EG-stadgan för domstolen, som enligt artikel 46 första stycket i samma stadga skall tillämpas på förstainstansrätten, får medlemsstaterna och gemenskapernas institutioner intervenera i tvister inför rätten. Eftersom interventionsansökningarna från Konungariket Spanien, kommissionen och Irland har ingetts i enlighet med artikel 115 i rättens rättegångsregler, skall de beviljas.

13 Enligt artikel 37 andra stycket i stadgan för domstolen skall rätten att intervenera i tvister inför rätten även gälla för varje annan person som har ett berättigat intresse av utgången av tvisten.

14 I detta hänseende framgår av fast rättspraxis att begreppet berättigat intresse av utgången av tvisten i den mening som avses i artikel 37 andra stycket i stadgan för domstolen skall förstås som ett direkt och faktiskt intresse av utgången i förhållande till själva yrkandena (domstolens beslut av den 8 april 1981 i de förenade målen 197/80—200/80, 243/80, 245/80 och 247/80, Ludwigshafener Walzmühle Erling m.fl. mot rådet och kommissionen, REG 1981, s. 1041, punkt 9, beslut av domstolens ordförande av den 17 juni 1997 i de förenade målen C-151/97 P(I) och C-157/97 P(I), National Power och Powergen mot kommissionen, REG 1997, s. I-3491, punkt 53, beslut av ordföranden på förstainstansrättens andra avdelning i mål T-191/96, CAS Succhi de Frutta mot kommissionen, REG 1998, s. II-573, punkt 28). Det skall särskilt kontrolleras att intervenienterna är direkt berörda av den omtvistade rättsakten och att de har ett berättigat intresse av utgången av tvisten (domstolens beslut av den 19 februari 1960 i mål 25/59, Nederländerna mot Höga myndigheten, REG 1960, s. 787, 792 och beslutet i de ovannämnda förenade målen National Power och Powergen mot kommissionen, punkt 53).

15 Vad beträffar interventionsansökningarna från lokala eller regionala organ har domstolen således slagit fast att regioner som tillvaratar intressena hos de ekonomiska aktörer som är etablerade på deras territorium har ett berättigat intresse av att intervenera i samband med talan mot kommissionens beslut att avskaffa förmånstariffer för transporter som uteslutande har tillämpats på de företag som är etablerade på deras territorium, i det ena fallet, eller på de varor som har tillverkats eller bearbetats på deras territorium, i det andra fallet (beslut av ordföranden på domstolens femte avdelning av den 17 december 1992 i mål C-6/92, Federmineraria m.fl. mot kommissionen, publiceras inte i rättsfallssamlingen). Förstainstansrätten har likaså fastställt att regionala organ, beträffande vilka en del av deras territorium bar namnet på den geografiska beteckning som hade registrerats genom den förordning som ifrågasattes i den till rätten hänskjutna tvisten (beslut av ordföranden på förstainstansrättens andra avdelning av den 24 mars 1998 i mål T-109/97, Molkerei Großbraunshain och Bene Nahrungsmittel mot kommissionen, publiceras inte i rättsfallssamlingen, punkt 11), eller beträffande vilka det hade visats att den ekonomiska och sociala strukturen huvudsakligen var beroende av den sektor som berördes av den ifrågasatta förordningen (beslut av ordföranden på förstainstansrättens femte avdelning av den 25 juni 1996 i mål T-194/95, Area Cova m.fl. mot rådet, REG 1996, s. II-591, punkterna 2 och 7), hade det berättigade intresse som krävdes för att kunna få intervenera.

16 Det skall mot bakgrund av denna rättspraxis för det första påpekas att den ifrågasatta förordningen, till den del den innebär att fiskefartyg inom gemenskapen från och med den 1 januari 2002 förbjuds att använda drivgarn avsedda

för fiske av vissa arter, kan beröra intressena hos samtliga ekonomiska aktörer som är etablerade i medlemsstaterna och som bedriver sitt fiske med hjälp av den teknik som avses i förordningen.

17 Av detta följer att ITA-medlemmarna, som är etablerade i Irland, har ett berättigat intresse av utgången av tvisten, eftersom den ifrågasatta förordningen kan hindra dem från att fortsätta att bedriva en del av sitt fiske och medföra att de drabbas av inkomstförlust. Det finns emellertid anledning att redan nu bortse från ITA-medlemmarnas synpunkter rörande tvistefrågan, eftersom de har avgetts för tidigt, och anmoda dem att på ett lämpligt sätt skriftligen redogöra för de grunder som de åberopar till stöd för sökandenas yrkanden, utan att i detta skede bedöma huruvida talan kan prövas på dessa grunder.

18 Kommunen har också ett direkt och faktiskt intresse i den mening som avses i ovannämnda rättspraxis, även om den ifrågasatta förordningen inte uteslutande avser de ekonomiska aktörer som är etablerade på öns territorium, eftersom det tillförlitligt har visats att dess ekonomiska och sociala struktur huvudsakligen är beroende av fisket, som till stor del bedrivs med hjälp av drivgarn, och att det för hela kommunen jämte ön kan krävas en omställningsplan.

19 Intresset hos departementet Vendée att intervenera grundas på att det fiske som bedrivs av de ekonomiska aktörer som är etablerade på ön Yeu riskerar att minska i omfattning, vilket kan leda till en minskning av antalet arbeten och verksamheter som är knutna till denna del av territoriet.

20 Det har emellertid varken bevisats eller ens påståtts att den ekonomiska och sociala strukturen inom departementet Vendée i sin helhet huvudsakligen är beroende av dessa verksamheter. Det allmänintresse som departementet kan ha av en positiv utgång till förmån för lönsamheten hos de företag som är etablerade på ön Yeu och, följaktligen, till förmån för sysselsättningen inom det geografiska område där dessa företag bedriver sin verksamhet, kan inte i sig rättfärdiga en

intervention i tvisten i den mening som avses i ovannämnda rättspraxis, eftersom ett sådant intresse är indirekt och avlägset (beslutet i de ovannämnda förenade målen Ludwigshafener Walzmühle Erling m.fl. mot rådet och kommissionen, punkterna 8 och 9). De argument som departementet Vendée har anfört till stöd för sin interventionsansökan grundas inte på något direkt intresse av utgången av tvisten, utan på det intresse som en annan intervenient antas ha, i detta fall kommunen.

21 Av det ovan anförda följer att interventionsansökan från departementet Vendée skall avslås, medan interventionsansökningarna från ITA-medlemmarna och från kommunen däremot skall beviljas.

22 Eftersom svaranden har framställt en invändning om rättegångshinder som ännu inte har prövats, skall intervenienterna först beredas tillfälle att inkomma med sina yrkanden, grunder och argument i denna fråga, med undantag av Republiken Frankrike som redan har avgett sitt yttrande i inlaga som inkom till kansliet den 2 februari 1999.

Rättegångskostnader

23 Enligt artikel 87.1 i förstainstansrättens rättegångsregler skall beslut om rättegångskostnader meddelas i den slutliga domen eller i det beslut genom vilket förfarandet avslutas. Eftersom förfarandet i förhållande till departementet Vendée avslutas genom detta beslut, skall det beslutas om de rättegångskostnader som hänger samman med dess interventionsansökan.

24 Enligt artikel 87.2 i samma rättegångsregler skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom det inte har framställts något yrkande om rättegångskostnaderna, skall vardera parten bära sina rättegångskostnader som hänger samman med interventionsansökan från departementet Vendée.

På dessa grunder fattar

ORDFÖRANDEN PÅ FÖRSTAINSTANSRÄTTENS FÖRSTA AVDELNING

följande beslut:

1) **Interventionsansökan från departementet Vendée avslås.**

2) **Departementet Vendée samt sökandena och svaranden skall bära sina kostnader som hänger samman med interventionsansökan från departementet Vendée.**

3) **Konungariket Spanien och kommissionen tillåts att intervenera i mål T-138/98 till stöd för svarandens yrkanden.**

4) Irland, kommunen Ile d'Yeu, samt Thomas Kennedy och de 13 övriga interventionssökande vars namn förekommer i en bifogad förteckning tillåts att intervenera i mål T-138/98 till stöd för sökandenas yrkanden.

5) Justitiesekreteraren skall delge intervenienterna en kopia av samtliga inlagor.

6) En frist skall fastställas inom vilken intervenienterna, utom Republiken Frankrike, skriftligen skall redogöra för de grunder och omständigheter som de åberopar till stöd för sina yrkanden, som först endast skall avse frågan huruvida talan kan tas upp till sakprövning.

7) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Luxemburg den 3 juni 1999

H. Jung

Justitiesekreterare

B. Vesterdorf

Ordförande